

az új pört fölkaparó incidenssel, csak annyit jegyzünk meg, hogy itt az apollói és dionysosi művészet ősi ellentétének kirobbanásról van szó és hogy Kosztolányi Dezső még ezzel a herosztráteszi gesztussal sem lesz soha olyan zseniális költő, mint néhai fegyverbarátja, Ady Endre.

Boileau és Shakespeare nem hozhatók egy nevezőre.

Kosztolányi munkatársa a *Széphalom*nak. Nagyon tiszteljük és értékeljük Kosztolányit, a tudós kritikust és a klasszikus író . . .

Pardon! — egyelőre csak ennyit akartunk az irodalmi pestifutár cikkéről mondani.

(Tihany.)

Garázza Péter.

CSODABOGÁR.

Állítólag a Budapesti Hirlapban írta Quintus az alábbi katedra-bölcséséget:

Most egész Poroszország mégis nevet valami nagy humoros stiklin, amit nem kisebb ember követett el, mint a híres Ludendorff tábornok, aki beszurult a két felesége közé és kínjában kiizzadott egy homeroszi nyílt levelet az ujságokba.

*

József Attila, akinek „lirájából“ már a. mult számunkban közöltünk egy épületes szemelvényt, ismét elkövetett egy elmekórházba való verset:

Hiába, hogy tegnap sem ettem,
evett az ördög én helyettem
csülköket, országot, jövődöt,
s bár ő töltötte meg a bendöt:

helyén a holdaknak, napoknak,
vad ürülékeim ragyognak,
pecsétei disznó halálnak!
hancuroznak és muzsikálnak.

(A Toll 1929, 8. sz.)

A versike címe: *Medália*. Medáliát érdemel érte a szerkesztő, aki lapjában ilyen töltelékekkel kedveskedik az olvasóinak.

*

Egyik parlamenti szónokunk mondotta a Tisza István emlékére rendezett vacsorán:

Gladiátorok küzdenek a színen, hetaerák fetregenek lenge kosztümökben a kereveteken. Izisz papnői táncolnak egyiptomi zenére és halálos csókba szédül az önfeledkezés. Afrikai muzsikára táncolják ma is lenge kosztümökben a charleston és tango danse macabre-ját a korahervadás szomorú jegyesei.

Ez a vadregényes, mozivásznonra kívánckozó ország állítólag nem más, mint Magyarország.

*

Méhely Lajos legújabb „fajbiológiai“ tanulmányában — *A németek Magyarországon* (1929) — ismét humoros dolgok olvashatók. Így pl. megtudjuk belőle azt a hajmeresztő tényt, hogy a „rövidfejű“ németek „fajilag elég közel állanak a magyarsághoz, vele könnyen elvegyülnek, minden nehézség nélkül megmagyarosodnak s általában hazafias érzésűek“, ellenben a „hosszúfejű“ németek hazafiatlanok . . . (5. l.)

A másik furcsaság a tudós szerzőnek az a jámbor óhaja, hogy „vajon mikor fogjuk lerombolni az Astoria-szállót, Magyarország felravatalozásának ezt a szégyenteljes emlékét?“ Ha elfogadjuk ezt a természet-tudóst megszegyénítő logikát, akkor romboljuk le azonnal a Parlamentet is, a vörös gyilkosok tanyáját, a Hungária-szállót, ahol a népbiztosok főhadiszállása volt és — last not least — a gyönyörű Lánchidat, amely kivégzőhelye lett annyira örökemlékű magyar mártirnak.

(Dorozsma.)

Galli Mátyás.

LEVELESTÁR.

Belügy. Szép dolog, hogy Magyarország nyerte a tisztí Európa-bajnokság kardsapat-versenyét, de még szebb lenne, ha jó magyar vívóink Uhlyarik, Hatz és Piller nevek helyett jó magyar nevekkel állhattak volna sorompóba. A szüklátóköri belügyi bürokrácia sok esetben felelős azért, hogy jó magyarjainkat cseheknek vagy osztrákoknak nézik külföldön. — *Petrovics Sándor, Radákovics Kornél, Czigler Géza, Szibinyáni Jankó.* Gratulálunk a jól sikerült és idejekorán eszközölt névmagyarosításhoz! A mai szüklátóköri belügyi bürokrácia szerencsére múltba-visszaható erővel nem tudja megnehezíteni a névmagyarosodást. — *Lőrincz Jenő.* Túloz, de vita hevében lehet mondani, hogy „a századvégi magyar lira reprezentánsai — Szabolcska, Endrődi, Kiss József, Ábrányi stb. — halvány egyéniségű költők, akiknek kezében méricskélés pótolta az erőt és az eredetiség zamatát s akik langyos színeket festettek, Arany hangját hígították“. Ezt a fiatalos meggyőződést azonban ne nagyon hangoztassa, mert Kékly haragunni fog érte . . . Viszont azt is meg kell szívlelni, hogy a „nyugatos“ nagyságok — egy Füst, egy Gellért, egy Tersánszky Józsi — mélyen alatta állanak az Arany-követők jó másodrangú nivójának. — *Uj Nemzedék.* Azt írja, hogy nem tartja okvetlenül jó írónak, aki újat hoz. Ebben igaza van, de viszont mi föltétlenül rossznak tartjuk, ha valaki régít hoz: utánozni nem művészet, de a keresésben megnyilatkozhatnak már az önálló tehetség. — *Irodalmi Könyvtár A Magyar Nép Számára.* A cím inkább elriasztja, mint becsalogatja a „magyar nép“-et. A Tatár Péterrel és a Pesti Hírlappal nehéz lesz konkurrálni. — *Apáallat.* Kazinczy korában csípős epigrammával gyilkolták volna le azt a derék városatyát, aki azt javasolta, hogy a szegedi Városi Színház jövedelmi fölöslegét — 20.000 pengőt — a színházi kultúra további fejlesztése helyett a p a áll a t o k beszerzésére fordítsák.